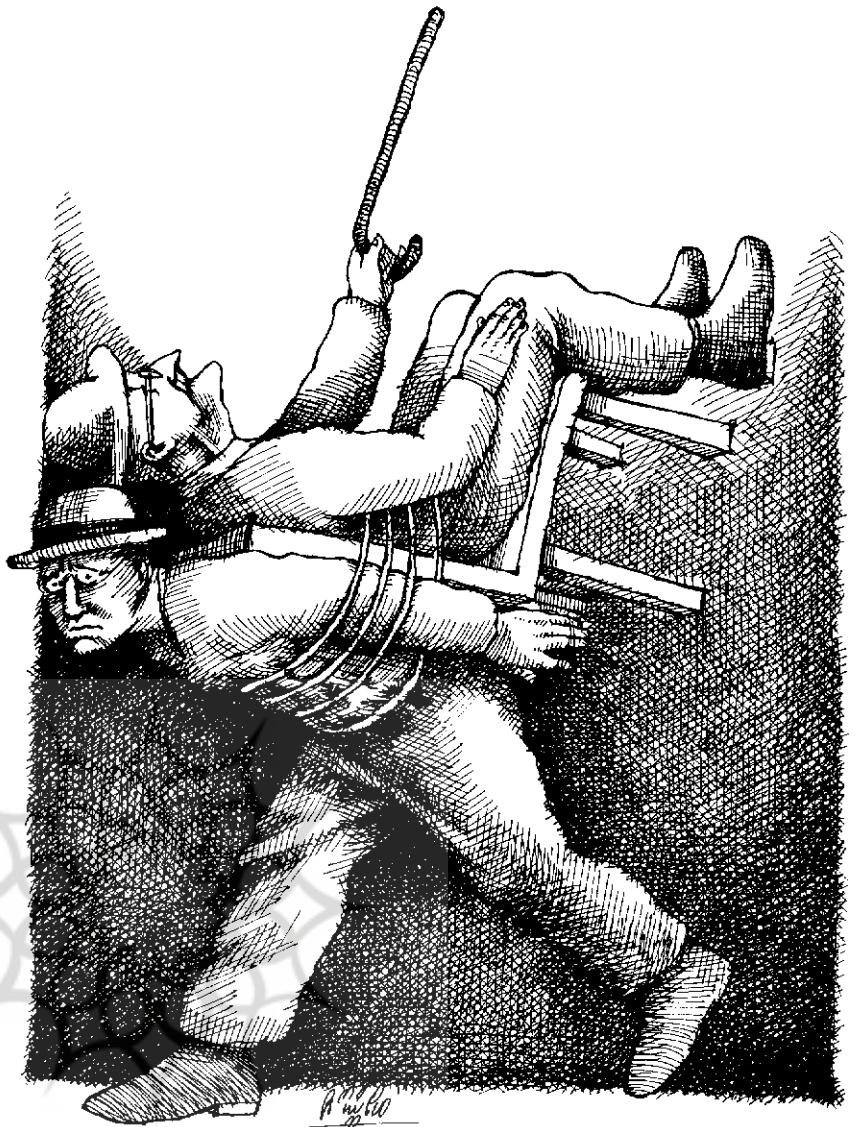

طرف تاریک اینترنت

منبع: کامبئو ۱۶ - چاپ اسپانیا
ترجمه: و ظیفه شناس

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتنا جامع علوم انسانی

کمتر از یک مکالمهٔ تلفنی به ارتباط با هم می‌پردازند، نوجوانان بازیهای کامپیوتری خود را با یکدیگر مبادله می‌کنند، علاقه‌مندان به هنر، با کمک این شبکه به آثار مهم‌ترین موزه‌های جهان دسترسی پیدا می‌کنند. شیفتگان درختان کوچک مینیاتوری می‌توانند به جمع دیگر علاقه‌مندان این درختچه‌ها پیوسته و روشهای جدید غرس و یا کوددهی آنها را میان خود مبادله نمایند. هرآنچه را که تصور کردنی باشد می‌توان در متن، صدا و تصویر ارائه شده توسط «اینترنت» یافت. این اطلاعات را می‌توان در هر ساعتی از شبانه‌روز و در هر نقطه‌ای از جهان دریافت کرد. ولی در این جهان کوچک، افراد بداندیش، بیماران روانی، بزهکاران با سابقه و افراد

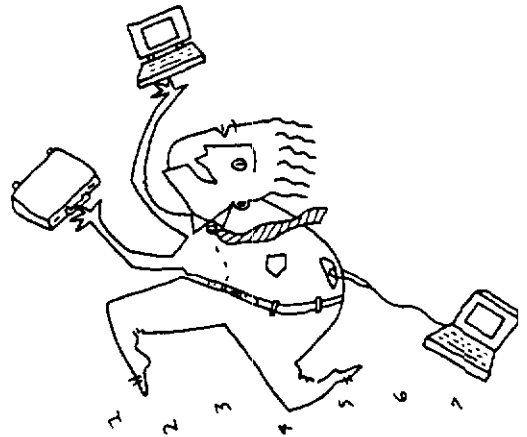
مسافرت به اعماق «اینترنت» همچون گردش در یک شهر بسیار بزرگ است که هیچ‌گاه خواب به چشمانش راه نمی‌یابد، جایی که روز و شب با یکدیگر آمیخته شده و محلات ثروتمندترین آن در مجاورت خانه مستمندان و حاشیه‌نشینان شرور قرار گرفته است. در میان نزدیک به سی میلیون نفر استفاده‌کنندگان از این شاهراه اطلاعاتی، همانند آنچه که در دیگر نقاط جهان معمول است، آرامش کامل حکمفرماست.

استادان زبردست برای اشاعهٔ دانش و آگاهیهای خود در میان اعضای جامعهٔ علمی و دانشگاهی از این شبکهٔ اطلاعاتی استفاده می‌کنند. دوستان و خویشاوندان دور از یکدیگر توسط پست الکترونیکی و با هزینه‌ای بسیار

■ ناسیونالیست‌های امریکایی، سرتراشیده‌های فاشیست انگلیسی، نئونازیهای آلمان و نژادپرستان آفریقای جنوبی با استفاده از «اینترنت» به ارتباط نزدیک با یکدیگر می‌پردازند.

■ همان‌طور که برخی افراد با جیبهای پر از شیرینی در جلوی در مدارس به انتظار می‌ایستند، در «اینترنت» نیز می‌توان افرادی را مشاهده کرد که به اغفال کودکان می‌پردازند.

■ یکی دیگر از نکات تاریک «اینترنت» - که دارای گسترش زیادی نیز بوده است - استفاده گروهها و انجمن‌های افراطی و نژادپرست از این شبکه است.

قتل و آدمکشی از طریق یک کامپیوتر متصل به شبکه «اینترنت» چیزی است که هنوز بیشتر به داستانهای علمی - تخیلی می‌ماند، ولی می‌تواند به عنوان یک ابزار در این جهت به کار رود. پلیس ایالت پنسیلوانیا در آمریکا اخیراً کشف کرده است که در یک مورد گروه‌گنجی و قتل، شخصی که اکنون متهم به قتل است قبلاً از طریق «اینترنت» با قربانی خود ارتباط برقرار کرده بوده است. حتی بیل کلینتون رئیس‌جمهوری آمریکا نیز در صندوق پست الکترونیکی خود پیامهایی را از افراد ناشناسی دریافت کرده است که او را تهدید به قتل کرده‌اند.

تاکتو نشان‌های در دست نیست که شبکه «اینترنت» محل گردهمایی رؤسای شبکه‌های

که سازمانها و نهادهای دولتی در آنها مستقر هستند - بزنند.

هر بار بیش از پیش، کارشناسان جرم‌شناس خود را آماده بررسی موارد استفاده خلاف از «اینترنت» می‌کنند. چارلز ریکویچ مدیر یکی از آموزشگاههای فدرال پلیس شهر برونسویک ایالت جورجیا در این زمینه می‌گوید: «به زودی باید در اختیار هر فرد پلیس یک نشان، یک اسلحه و یک کامپیوتر قابل حمل قرار داد». ویلیام تافویا یکی از مسؤولان اف.بی.آی در همین مورد اظهار می‌دارد: «بزهکاری با استفاده از تکنولوژی پیشرفته بسیار توسعه خواهد یافت و زمانی خواهد رسید که ما حتی ندانیم

چه در حال روی دادن است و آن روز است که بزهکاران از ما جلو خواهند افتاد».

بی‌شوم دیگری نیز وجود دارند که از «اینترنت» مانند ابزاری مدرن به منظور انجام کارهای خلاف خود استفاده می‌کنند. مدیر یکی از

شرکتهایی که از سال ۱۹۹۲ [۱۳۷۱] واسطه ارتباط با «اینترنت» در اسپانیا می‌باشد اظهار می‌دارد که «اینترنت» همچون تلفن، یک ساختار زیربنایی ارتباطی است و کنترل این امر که هرکسی با چه اهدافی به استفاده از آن می‌پردازد، بسیار مشکل است. به عقیده وی «اینترنت» هرچند که به خودی خود ابزاری توطئه‌گر نیست، ولی می‌تواند به عنوان ابزاری در جهت اجرای توطئه ایفا نقش نماید.

انفجار ۱۹ آوریل اوکلاهما که به بهای جان بیش از ۱۶۰ نفر انجامید، واحدهای پلیس مسؤول جرایم کامپیوتری را در حالت آماده‌باش قرار داد، زیرا مجرمین، بزرگراههای اطلاعاتی را نیز مورد استفاده قرار داده بودند.

به عنوان مثال، پلیس آمریکا براین احتمال است که «تیم مک‌وی» فرد مظنون که به اتهام کشتار اوکلاهما دستگیر شد، پیامی را در شبکه «اینترنت» وارد کرده بود و خود را یک دیوانه بمب‌گذار معرفی می‌کرد. همچنین متنی

در «اینترنت» یافت شد که نویسنده آن به توضیح چگونگی ساخت بمب - از همان نوعی که در انفجار اوکلاهما به کار رفت - پرداخته بود. ضمناً روز نوزدهم آوریل نیز از

سوی شبه نظامیان دست راستی افراطی آمریکا به عنوان روز شبه نظامیان انتخاب شده است. آنها با استفاده از شعارهای کامپیوتری، اعضای

خود را تحریک کرده و از آنها خواستند که دست به این‌گونه اقدامات - به ویژه در شهرهایی

■ هر بار بیش از پیش، کارشناسان جرم‌شناس خود را برای بررسی موارد استفاده خلاف از «اینترنت» آماده می‌سازند.

■ ممکن است در آینده نزدیک، افق‌های جدیدی در مورد بزهکاری در «اینترنت» گشوده شود.

■ قتل و آدمکشی از طریق یک کامپیوتر متصل به «اینترنت»، چیزی است که هنوز بیشتر به داستانهای علمی - تخیلی می‌نماید، ولی می‌تواند به‌عنوان یک ابزار در این جهت به‌کار رود.

قادر به گشودن آنها نمی‌باشد. ترس از اینکه تروریست‌ها و کشورهای دشمن بتوانند با استفاده از «اینترنت» در اختفای کامل با یکدیگر تماس برقرار نمایند، مو را براندام دولت آمریکا راست می‌نماید.

با این وجود، استفاده‌کنندگان از «اینترنت» با نگرانی شاهد تلاش‌های دولتی برای محدود کردن آزادی عمل در این دموکراسی هرج و مرج گونه می‌باشند. جامعه «اینترنت» خود دارای سلاح‌های دفاعی می‌باشد و این موضوع را چندین بار به‌نمایش گذاشته است. به‌عنوان مثال، برخی از افراد سودجو و مصلحت‌طلب که اقدام به ارسال پیام‌های بازرگانی فراوانی از طریق «اینترنت» کرده بودند، پاسخ قاطعی دریافت داشتند، بدین ترتیب که فایل‌های آنان با هزاران پیام اعتراضی که دریافت شد، عملاً مورد تهاجم قرار گرفته و حافظه کامپیوتر آنان اشباع گردید.

حال پرسش این است که آیا وجود پلیس کامپیوتری برای زدودن بزهکاری از «اینترنت» کافی است و یا اینکه باید در آینده‌ای نزدیک به جست‌وجوی روش‌های سانسور پرداخت؟ براساس اظهارات سیمون بیرل، مشکل اصلی که دولت‌ها با آن دست به‌گریبانند این است که نمی‌توانند استفاده از «اینترنت» را ممنوع اعلام نمایند، زیرا محروم ساختن یک کشور از «اینترنت»، به مثابه محروم ساختن آن از سیستمی خواهد بود که برای اقتصاد آینده حیاتی می‌باشد. □

در آمریکا نخستین واکنشها علیه «اینترنت» در مخالفت با این‌گونه خدمات بوده‌اند. در انگلستان که صورقیبچه ممنوع است مقامات نمی‌دانند چگونه این هجوم بی‌حدومرز موارد جنسی را متوقف نمایند.

یکی دیگر از نکات تاریک «اینترنت» - که گسترش زیادی نیز داشته - استفاده‌گروه‌ها و انجمن‌های افراطی نژادپرست از این شبکه است. خطابه‌های مملو از خشم و نفرت آنان از یک کامپیوتر به کامپیوتر دیگر منتقل می‌شود. ناسیونالیست‌های آمریکایی، سرتراشیده‌های فاشیست انگلیسی، نئونازی‌های آلمان و نژادپرستان آفریقای جنوبی با استفاده از «اینترنت» به ارتباط نزدیک با یکدیگر می‌پردازند.

ممکن است در آینده‌ای نزدیک افق‌های جدید در مورد بزهکاری در اینترنت گشوده شوند.

آن‌گونه که سیمون بیرل یکی از متخصصان انگلیسی کامپیوتر که در اسپانیا سکونت دارد اظهار می‌کند چندی پیش در هلند نوعی پول دیجیتال به ثبت رسیده است که می‌تواند مانند پول نقد عمل نماید. نوآوری این روش در آن است که پول مذکور، به هیچ‌وجه دارای صاحب مشخصی نمی‌باشد بلکه می‌توان با جعل کردن امضا منشاء آن اطلاعات را نیز پنهان ساخت. در حال حاضر در حدود بیست عرضه‌کننده خدمات در جهان وجود دارند که می‌توانند پیام‌های ارسال شده از طریق «اینترنت» را کاملاً ناشناس جلوه دهند. اینان پلیس کامپیوتری راه، که از ارتباطات فاقد نام همچون رمزشناسی وحشت دارد، کلافه کرده‌اند.

پیام‌های رمزدار مورد توجه دولت‌ها نیز می‌باشند. برخی از پیام‌های رمزدار، چنان از پیچیدگی برخوردارند که حتی اف.بی.آی نیز

توزیع مواد مخدر، فروشندگان سلاح و دیگر سازمان‌های مافیایی جنایتکاران بوده باشد، ولی شمار اسناد مرتبط با مواد مخدر و سلاح در این شبکه، به هیچ‌وجه کم نیست. آنچه که بیش از همه باعث نگرانی مقامات پلیس شده، این است که این‌گونه اطلاعات از طریق «اینترنت» می‌تواند به هر کسی برسد، زیرا برای دستیابی به آن دیگر نیازی به اینکه گیرنده اطلاعات متخصص بوده و یا مدتها وقت خود را در کتابخانه‌ها گذرانده باشد نیست. علاوه بر این، بسیاری از این‌گونه اسناد مملو از شرح و تفسیرهایی بر پایه ایدئولوژی‌های افراطی هستند.

در شبکه «اینترنت» گروه‌های خاصی از اخبار و اطلاعات وجود دارند که منحصرأ به مواد مخدر مربوط است. البته بیشتر این‌گونه خبرها تحریک‌آمیز نیستند، بلکه پیام‌های هشداردهنده از سوی پدرها و مادرها نیز به چشم می‌خورند. همچنین در مورد اثرات جنبی برخی از مواد مخدر نیز هشدارهایی داده می‌شود ولی در کنار این‌گونه متون و اسناد بی‌ضرر، چگونگی ساخت مواد مخدر ترکیبی نیز آموزش داده می‌شود.

موارد جنسی نیز یکی دیگر از اقلام جنجالی موجود در «اینترنت» است که فرد استفاده‌کننده می‌تواند به آن دسترسی پیدا نماید. پلیس، با شدت در تعقیب عاملان انتشار صور قبیحه کودکان در این شبکه است. همان‌طور که برخی افراد با جیب‌های پر از شیرینی در جلوی در مدارس به انتظار می‌ایستند، در «اینترنت» نیز می‌توان افرادی را مشاهده کرد که به اغفال کودکان می‌پردازند. یکی از این موارد در ایالت کنتاکی در آمریکا اتفاق افتاد. در آنجا یک بازرس پلیس موفق شد یک شبکه انتشار صور قبیحه کودکان را از بین ببرد.